

ת"פ (קריות) 67168-01-24 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (קריות) 67168-01-24 - מדינת ישראל נ' פלונישלום קריות

ת"פ (קריות) 67168-01-24

מדינת ישראל

נגד

פלוני

בית משפט השלום בקריות

[22.07.2024]

כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית בעבירת תקיפה סתם- בן זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין; והחזקת סכין, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם והמתלוננת הם בני זוג נשואים ולהם שתי בנות. ביום 13.1.24 במהלך יכוח גידפה המתלוננת את הנאשם ודחפה אותו בכתף. הנאשם בתגובה הכה בראשה, בעט ברגלה ויצא מהבית. עקב האירוע נגרמו למתלוננת אדמומיות ברגל וכן אדמומיות ונפיחות בלחי ובאוזן. המתלוננת התקשרה למשטרה ושוטרים הבחינו בנאשם ברכבו, קראו לו לעצור אך הוא בתחילה התעלם עד שעצר. בחיפוש ברכב נמצאה סכין בעלת להב באורך 8 ס"מ וכן אלה טלסקופית. כתב האישום מתאר אירוע נוסף מיום 5.1.24 במהלכו, על רקע יכוח, בעט הנאשם בברכה של המתלוננת, היכה אותה בגופה וגרם לה אדמומיות בברך.

תסקיר שירות המבחן

2. שירות המבחן הגיש תסקיר בעניינו של הנאשם ובו פורטו בהרחבה נסיבות חייו. מטעמים של צנעת הפרט לא ארחיב בדברים ובתמצית ייאמר כי הנאשם כבן 42, נשוי למתלוננת ואב לשתי בנות. במשך השנים עבד כחשמלאי ובשל תאונת עבודה הוא אינו עובד ומתקיים מקצבת נכות. מצבו הבריאותי של הנאשם ירוד, הוא מטופל תרופתית לרבות בקנביס רפואי ונמצא תחת מעקב וטיפול פסיכיאטרי. בעבר ניהל הנאשם אורח חיים התמכרותי, אך מזה כעשור הוא נקי מסמים לאחר גמילה מוצלחת. הנאשם תאר כי האירוע התרחש בתקופה מתוחה בזוגיות בשל נסיבות אישיות-משפחתיות וכי בני הזוג מעוניינים לחיות יחד. הנאשם שולב מיוזמתו בטיפול שיחתי במסגרת קופת החולים וקצינת המבחן ציינה לחיוב את יכולתו לגלות הכרה למצבו. לאחר שיחה עם המתלוננת התרשמה קצינת המבחן מרצון הדדי להמשך חיים משותפים ומכך שהמתלוננת בעלת כוחות עמידה מול הנאשם וכי תדע לפנות לסיוע במקרה הצורך. לאור כל זאת, הוערכה רמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה כבינונית וצוין כי שילוב הנאשם בהליך טיפולי לצד מעקב פסיכיאטרי וטיפול תרופתי, עשויים לסייע בהפחתת הסיכון. סיכומו של דבר ניתנה המלצה שיקומית בדמות צו מבחן וענישה צופה פני עתיד.

ראיות הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה הגישה גיליון רישום פלילי, תמונת הסכין ותמונת החבלה. מטעם ההגנה העידה המתלוננת וכן הגישה אסופת מסמכים רפואיים.
4. המתלוננת תארה את צדדיו החיוביים של בעלה, את תפקודו התורם בבית ובטיפול בילדות והדגישה כי האירוע אינו מאפיין את התנהגותו. כן ביקשה ליתן לו הזדמנות וציינה שפניהם להמשך חיים משותפים כמשפחה. טיעוני הצדדים
5. ב"כ המאשימה הגישה טיעון כתוב והשלימה טיעונים על פה. הודגשו הערכים המוגנים שנפגעו, חומרת המעשים ומדיניות הענישה ונטען למתחם ענישה הנע בין 12-24 חודשי מאסר בפועל. ביחס לתסקיר שירות המבחן נטען כי הוא מתבסס על הליך טיפול ראשוני במסגרת קופת החולים וכי רמת הסיכון, כמו גם יחסו של הנאשם לעבירות, אינם מצדיקים סטייה לקולה ממתחם הענישה. ברמה האופרטיבית עתרה המאשימה לעונש מאסר למשך 14 חודשים וענישה נלווית.
6. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה ועתר לקביעת מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר. נטען כי מדובר בנאשם שהודה בהזדמנות הראשונה לאחר תיקון משמעותי בכתב האישום; קיבל אחריות למעשיו; והביע חרטה כנה. הסנגור הפנה למצבו הרפואי של הנאשם, לתקופת המעצר והתנאים המגבילים בהם שהה וכן לעמדת המתלוננת ולרצון הצדדים בשיקום מערכת היחסים. בסיכום הדברים ביקש הסנגור לאמץ את המלצת שירות המבחן, להורות על צו מבחן ולהימנע מענישה מוחשית.
7. הנאשם בדברו האחרון הביע צער וחרטה על מעשיו, ציין כי האירועים אינם מאפיינים אותו וכי הוא מעוניין לשוב לחיק משפחתו, לשקם את יחסיו עם המתלוננת ולהתמיד בטיפול. דיון והכרעה
קביעת מתחם הענישה
8. שני הצדדים עתרו לראות בכל העבירות מושא כתב האישום כאירוע אחד בהתאם למבחן הקשר ההדוק ואני מקבל טיעון זה. משכך ייקבע מתחם ענישה אחד המביא בחשבון את כל העבירות.
9. ביחס לערכים המוגנים שנפגעו בשל מעשי הנאשם אציין שמדובר בפגיעה בשלום גופה, כבודה ובטחונה של המתלוננת כמו גם בשלמות התא המשפחתי. בהקשר זה אפנה לרע"פ 3719/21 פלוני נ' מדינת ישראל (07.06.2021) שם צוין: "זה לא מכבר, עמדתי על הפסול שבתופעת האלימות בתוך התא המשפחתי, ההרס שיכול להיגרם בעקבותיה, ובפרט הפגיעה בתחושת הביטחון של יושבי הבית, כבודם ושלמות גופם". במקרה זה נפגעו ערכים נוספים ובהם שלטון החוק ויכולתם של השוטרים למלא את תפקידם ואולם בעניין זה מדובר בפגיעה במדרג נמוך יחסית בשל נסיבות האירוע. לכך יש להוסיף כי הצטיידות בסכין שלא למטרה כשרה יוצרת סיכון ממשי לפגיעה בערך המוגן של שמירה על שלום הגוף ובטחון הציבור. מטעם זה ראה המחוקק להגביל לא רק את השימוש בכלי נשק זה, אלא אף את עצם החזקתו והכל אם אינו מוחזק למטרה כשרה (רע"פ 7484/08 פלוני נ' מדינת ישראל (22.12.2009)).
10. ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירות אציין כי האלימות בה נקט הנאשם כלפי המתלוננת אינה קלה וכי מדובר בשני מעשים בהפרש של מספר ימים ובשניהם נגרמה לה אדמומיות (אם כי לנאשם יוחסה עבירת תקיפת סתם בלבד ללא רכיב החבלה). עם זאת, הבאתי בחשבון כי האירוע מיום 13.1.24 החל בוויכוח במהלכו גידפה המתלוננת את הנאשם ודחפה אותו. מהות הוויכוח באירוע השני לא פורטה. ביחס לעבירת החזקת סכין אזי זו הוחזקה ברכב ולא נטען שנעשה בה שימוש כלשהו. ביחס לעבירת ההפרעה אזי זו התבטאה בכך שהנאשם לא עצר בתחילה כאשר השוטרים כרזו לו לעצור אך עשה כן בהמשך. כתב האישום אינו מפרט את פרק הזמן (או המרחק) שחלף עד העצירה ויש להניח לטובת הנאשם הנחה המיטיבה עמו.
11. מדיניות הענישה בעבירות אלימות כלפי בני זוג מחמירה ובהיעדר נסיבות מיוחדות מוטלים לא אחת עונשי מאסר המבטאים את חומרת המעשה, המסוכנות והצורך בהגנה על הקורבן. עם זאת, הדברים הם תלויי נסיבות, ובעיקר בשאלה אם מדובר בנאשם בעל עבר פלילי רלוונטי, האם קיימים סיכויי שיקום הראויים להתחשבות והאם פני הזוג להמשך חיים משותפים.

12. להמחשת מדיניות הענישה אפנה לפסקי הדין הבאים, בשינויים המחויבים: רע"פ 2503/24 יעקב נחיימוב נ' מדינת ישראל (28.3.2024), בו הורשע נאשם בריבוי עבירות תקיפה סתם ואיומים, עבירת תקיפה הגורמת חבלה ממש והיזק לרכוש בכך שבמספר הזדמנויות סטר למתלוננת, משך בשערותיה, היכה אותה בזרועותיה וברגליה, נשך אותה ואיים עלייה. הנאשם נידון ל-26 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים ובית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור שהגיש וציין כי "בית משפט זה שב ועומד על החומרה המגולמת בעבירות אלימות בתוך המשפחה, ושל עבירות אלימות כלפי נשים מצד בני זוג בפרט. דומה, כי למרבה הצער הללו הפכו בשנים האחרונות לחזון נפרץ במחוזותינו" רע"פ 643/24 רומן חודוס נ' מדינת ישראל (29.1.2024), בו נדון נאשם שהורשע בעבירת תקיפת בת זוג הגורמת חבלה ותקיפה ל-11 חודשי מאסר בפועל חרף המלצה חיובית של שירות המבחן. במקרה זה הכה הנאשם את המתלוננת במכת אגרוף בפניה ובמועד נוסף משך אותה משערות ראשה והכה אותה באגרופים. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל וכאמור, חרף המלצה חיובית של שירות המבחן הוטל עונש מאסר; רע"פ 8511/22 איסלאם גראדה נ' מדינת ישראל (13.12.2022), בו נידון נאשם שהורשע בעבירות תקיפה סתם-בת זוג והיזק לרכוש במזיד לארבעה חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. הנאשם במקרה זה היכה בראשה של המתלוננת וכן בכל חלקי גופה, הטיח אותה לעבר הרצפה והיכה בה באגרופים. כן הכה אותה באמצעות מגב; רע"פ 5080/20 אביגל בן דוד נ' מדינת ישראל (27.7.2020), בו נידון נאשם שהורשע בעבירות איומים ותקיפה סתם כלפי בת זוגו לארבעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלווים. הנאשם במקרה זה איים על המתלוננת וכן אחז בידה על מנת להוציאה מהדירה; ת"פ (קר') 16387-09-20 מדינת ישראל נ' פלוני (14.3.2024), בו נידון נאשם שהורשע בעבירת תקיפה סתם (בת זוג) והיזק לרכוש למאסרים מותנים. הנאשם במקרה זה אחז בצווארה של המתלוננת דחף אותה בחוזקה, הצמידה לקיר ולחץ עם ידו על צווארה בנוכחות ילדיהם הקטינים. לאחר מכן השליך מגש זכוכית על מראה וגרם נזק למספר רהיטים; ת"פ 23048-12-22 מדינת ישראל נ' אלמו (7.5.2024), בו נידון נאשם שהורשע בעבירת תקיפה סתם- בת זוג ואיומים למאסר מותנה, צו מבחן ושל"צ. במקרה זה היכה הנאשם בכתפה של המתלוננת, בעט ברגלה ואיים שיפגע בה.

13. ביחס לעבירות החזקת סכין והפרעה לשוטר במילוי תפקידו אפנה לרע"פ 4578/20 אליהו איצחייק נ' מדינת ישראל (23.7.2020), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות איומים, העלבת עובד ציבור והפרעה לשוטר וענינו הסתיים באי הרשעה ונגזרו עליו צו של"צ והתחייבות; עפ"ג (מחוזי חיפה) 41658-10-22 מדינת ישראל נ' חרפוש (23.3.2023), בו נידון עניינו של נאשם שהחזיק סכין בעלת להב באורך 9 ס"מ ונידון לצו של"צ והתחייבות תוך שבית משפט השלום נמנע מהרשעתו. ערעור המדינה (בנוגע לאי ההרשעה) התקבל והעונש נותר על כנו; עפ"ג 14809-09-19 אלטורי נ' מדינת ישראל (8.1.2020), בו נדון נאשם למאסר מותנה וקנס ערעור בגין כך שהחזיק ברכבו סכין בין רגליו.

14. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם עבירות אלו בנסיבות ביצוען (המהוות אירוע אחד), נע בין מאסר קצר שניתן לשאת בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלוות. קביעת עונשו של הנאשם

15. אקדים ואומר שהוכחו לדעתי סיכויי שיקום ממשיים המצדיקים נקיטת דרכי טיפול ושיקום בעניינו של הנאשם. כן אציין שעונש מאסר בכליאה - כעתירת המאשימה - נראה בעיני מחמיר יתר על המידה במקרה זה, הוא יגרום נזק ממשי למשפחה וימנע את הליכי הטיפול במסגרת שירות המבחן. כאמור, מדובר בבני זוג המגדלים שתי בנות. הנאשם מתמודד עם מצב בריאותי רעוע ומטופל תרופתית. הוא מתקיים מקצבת נכות ומסייע בטיפול בבנות ובצרכי המשפחה. מדובר באירוע אלימות ראשון במשפחה שלאחריו פנה הנאשם מיוזמתו לטיפול. שירות המבחן התרשם מרצונם של בני הזוג בהמשך חיים משותפים, מיכולתו של הנאשם להיתרם מהליך טיפולי מפחית סיכון וכי המתלוננת היא אישה חזקה בעלת כוח עמידה מול הנאשם.

16. בנתונים אלו הוכחו לדעתי סיכויי שיקום משמעותיים המצדיקים נקיטה בדרכי טיפול (ע"פ 6637/17 אליזבת קרנדל נ' מדינת ישראל (18.4.2018), פסקאות 23-25 לפסק דינה של כב' השופטת ברק-ארז) כן ראו רע"פ 7683/13 דוד פרלמן נ' מדינת ישראל (23.2.2014)). לא התעלמתי מכך שההליך הטיפולי בשירות המבחן טרם החל ואולם די לדעתי במוטיבציה שמפגין הנאשם לשינוי; בהתחלת ההליך הטיפולי בקופת חולים; ובהכרה בצורך בטיפול, על מנת לקבל את המלצת שירות המבחן כמבטאת נכונה את פני הדברים בהיותו גוף מקצועי האמון על הערכת סיכויי שיקום נאשמים.

17. אכן, אף כאשר מוכחים סיכויי שיקום אין הכרח לחרוג ממתחם הענישה ולא אחת יש לבכר את שיקולי ההלימה וההרתעה (ע"פ 5376/15 ניסים ביטון נ' מדינת ישראל (11.2.2016)). ואולם, לא סברתי כי זהו המקרה הנכון להתעלם מסיכויי שיקום ולגזור ענישה מחמירה שאינה מאפשרת הליכי שיקום בצדה. כאמור, מדובר באירוע ראשון במשפחה. המתלוננת התייצבה לכל דיוני בית המשפט ובני הזוג שידרו חזית אחידה. פניהם להמשך חיים משותפים ושמעתי בעניין זה את המתלוננת מספר פעמים במהלך ניהול ההליך (לרבות בהליך המעצר שהתנהל אף הוא בפני). המשפחה מתמודדת עם קשיים רבים ומבקשת לקבל טיפול. הנאשם סובל ממצב רפואי לא פשוט. התרשמתי שההליך הפלילי חידד עבורו את גבולות המותר והאסור והעובדה כי היה עצור כשלושה שבועות ולאחר מכן שהה בתנאים מגבילים, תרמה להרתעה האישית. כמו כן, עברו של הנאשם ישן (עבירה אחרונה לפני כ-13 שנים) וכולל בעיקר עבירות רכוש בגינן נדון למאסרים מותנים בלבד.

18. חרף כל זאת התלבטתי אם בצד סיכויי השיקום, המצדיקים כעקרון חריגה ממתחם הענישה, יש מקום להטלת ענישה מוחשית בדמות מאסר קצר בעבודות שירות ובסופו של יום סברתי שיהיה בכך משום הכבדה בלתי נדרשת על המשפחה. ראשית, ספק אם הנאשם כשיר לבצע עבודות שירות ואולם אף בהנחה שימצא כשיר לכך (בתנאים), ניתן לדעתי להשיג את תכליות הענישה מבלי צורך בענישה מוחשית, אשר עלולה לפגוע במקרה זה בשיקום ומשכך ראוי לחרוג ממתחם הענישה עד כדי הימנעות מעונש מוחשי.

19. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. אני מעמיד את הנאשם בפיקוח שירות המבחן למשך 12 חודשים. אני קובע שצו המבחן יכלול מעקב אחר היות הנאשם מטופל במרפאה לבריאות הנפש שכן ראיתי בכך גורם מפחית סיכון. הוסבר לנאשם בלשון פשוטה שעליו לקיים את הוראות שירות המבחן וכי הפרה של הצו עלולה להוביל להפקעתו ולהטלת עונשים נוספים.
ב. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור במשך שנתיים אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע.
ג. סכין ואלה - להשמיד.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

המזכירות תשלח את גזר הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, ט"ז תמוז תשפ"ד, 22 יולי 2024, במעמד הצדדים.